

SCHILDKLIER

Inleiding

Bij oudere katten zien we regelmatig schildklierproblemen. De klachten variëren sterk. Meestal is er sprake van een slechte vacht, vermagering en toch een goede eetlust. Maar sommige katten eten juist heel slecht.

Schildklier

De schildklieren liggen voor in de hals net onder het strottenhoofd. Bij de kat zijn ze zo klein dat deze normaal niet te voelen zijn.

De schildklieren maken het schildklierhormoon. Dit hormoon bestuurt de stofwisseling in het hele lichaam.

Oorzaak

Bij oudere katten vinden we soms gezwellen van de schildklieren. Deze zijn bijna altijd goedaardig (98%), maar kunnen meer hormoon aanmaken dan de kat nodig heeft. De stofwisseling raakt hierdoor van slag, gaat te snel, en het dier wordt ziek.

Verschijnselen

Meestal is er sprake van vermagering. De vacht wordt dof en onverzorgd en de dieren drinken en plassen meer.

Het gedrag kan veranderen, de dieren zijn hyperactief en soms ongedurig. Darmproblemen kunnen ontstaan, wat zich uit in braken of diarree. Het dier heeft soms hartklachten doordat het hart overbelast raakt. Vaak miauwen ze meer.

Diagnose

Uit het bovenstaande zal duidelijk zijn dat er niet 1 verschijnsel is, waardoor we niet met zekerheid kunnen zeggen dat het dier een schildklierprobleem heeft.

Nader onderzoek is dus nodig. Het eerste wat we doen is een algeheel lichamelijk onderzoek. We letten hierbij op de conditie van het dier, luisteren naar zijn hart en voelen naar de schildklieren. Als de schildklieren te voelen zijn, zijn ze te groot.

Dit betekent echter niet altijd dat er teveel hormoon geproduceerd wordt. Om dit vast te stellen nemen we een bloedmonster waarin de hoeveelheid schildklierhormoon bepaald wordt. Dit geeft zekerheid over de werking, dus productie van de schildklier. Bij oudere patiënten is het verstandig om meteen lever en nierfunctie na te laten kijken om zo een beter idee te krijgen over de conditie van de kat.

Behandeling

Ten eerste zijn er medicijnen die de hormoonproductie kunnen afremmen.

Het is moeilijk om hiermee weer een normale schildklierfunctie te krijgen en het effect is wisselend.

Herhaald bloedonderzoek is nodig om de juiste dosering vast te stellen. Als de behandeling succesvol is moet het dier *levenslang* medicijnen krijgen.

Ten tweede is het mogelijk om u kat een speciale voeding te geven die geen jodium bevat, dit is enkel te verkrijgen via uw dierenarts, als u kat alleen deze voeding eet en NIETS anders dan heeft ze zelfs geen medicijnen nodig.

Ten derde kan u de schildklier van de kat op de universiteit laten behandelen met radioactief jodium.

De kat moet een tijdje verblijven in de universiteit wegens het uitscheiden van radioactief materiaal.

Ten vierde is het mogelijk om de aangetaste schildklier(en) operatief te verwijderen. Dit geeft goede resultaten. De beste oplossing is een combinatie van beide; eerst medicijnen om het dier in een betere conditie te brengen en dan (na +/- 2 weken) opereren.

Als 1 schildklier wordt verwijderd, kan de andere voldoende hormoon produceren voor een normaal leven. Als beide klieren eruit gehaald zijn, moet de kat meestal levenslang hormoontabletten krijgen.

Tijdens de behandeling zal de dierenarts regelmatig een bloedonderzoek uitvoeren bij uw kat om de nierfunctie en de schildklierfunctie te controleren. Katten met schildklierproblemen kunnen mits een goede behandeling en een regelmatige controle bij de dierenarts vaak nog vrij lang en gelukkig leven!